

Forfatter: Blicher, Steen Steensen

Titel: Særdeles Jagtiver

Citation: Blicher, Steen Steensen: "Særdeles Jagtiver", i Blicher, Steen Steensen: *Udvalgte værker*, Gyldendal, 1982-83, s. 167. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-blich06-shoot-workid67721.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Udvalgte værker

Særdeles Jagtiver

En for flere Aar siden afdød Landsbypræst var, endog temmeligt tilaars, saa ganske Jæger til Liv og Sjæl, at denne Lidenskab ofte kom i fristende Collision med hans Embedspligter. Mangen en Helligdag, naar der just ei gaves ministerielle Forretninger, lod han Degnen læse, for at følge Dianas Kald; især naar der var god Sporsnee, maatte Kirke være Kirke. Fortælleren var engang som halvvoxen Dreng i hans Huus, og mindes grant følgende pudseerlige Optrin: Det var en Søndag, og Sidstpræken i Hovedsognet. Degnen kom og meldte, at der var ringet sammen, og Præsten havde allerede puttet sig fra nedden op under Kjolen (for en Nemheds Skyld hang den altid halv tilknappet paa en Krog ved Bjælken) da een af hans Sønner kom farende ind 168 og raabte: "Fa'er! Fa'er! nu sprang der to Raadyr ind i Kohaven." Som et Lyn dukkede han igjen ud fra Præstekjolen, og imedens han foer omkring efter sin Jakke, Kabuds og Bøsse, udstødte han: "Hille min lille Pineknø! - Degn! Degn! o Menneske begræd din Synd! men skynd sig ikke for meget!" "A skal træk 'en saa laang a ka" svarte denne. (For at begribe Meningen af disse Replikker, maa Man vide, at Psalmen "O Menneske" etc. var den længste i den gamle Psalme-bog.) Nu bleve vi Dreng i Huj og Hast udsendte som Klappere, og gik denne Gallopjagt saa heldigt af, at Præsten havde en Raabuk i sin Kjelder, og vandt op i Kirken, inden Degnen endnu havde ganske begrædt sine Synder.